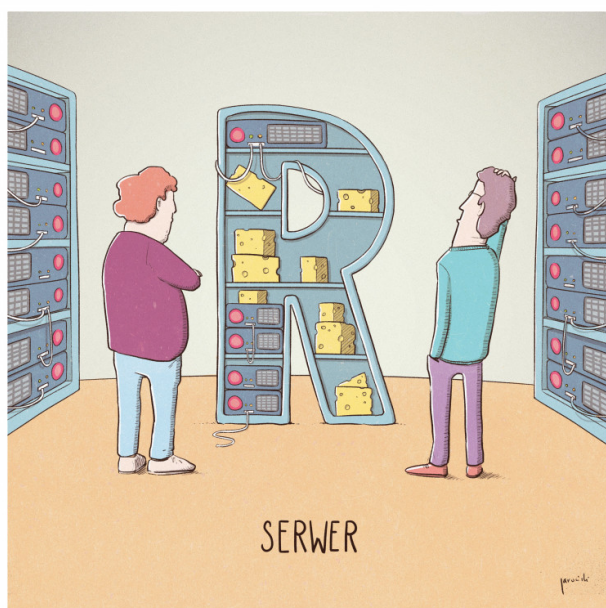


SERWER



il. Paweł Jaroński

„SERWER czym jest, każdy wie” – można by powiedzieć, parafrazując Benedykta Chmielowskiego. Dla tych przed trzydziestką SERWER istniał od zawsze, dla tych dobrze po czterdziestce SERWER to „nowe zapożyczenie z angielskiego”. SERWER to oczywiście anglicyzm, który rozpowszechnił się w polszczyźnie pod koniec XX w., mniej więcej w tym czasie, co inne słowo z tej samej branży – Internet. Pierwotnie słowo SERWER odnoszone było do programu, którego zadaniem było wykonywanie zdalnie przesyłanych poleceń z innych komputerów w sieci. Ponieważ każdy program działa na jakimś komputerze, również komputer, na którym działał program SERWER, zaczęto nazywać SERWEREM. Dla laików zatem SERWER to komputer przeznaczony do zdalnej obsługi poleceń użytkowników w sieci, dla komputerowców – program lub komputer o takiej funkcji. SERWER – w języku oryginału server – to rzeczownik utworzony od ang. czasownika to serve ‘służyć, obsługiwać, podawać’. W tekstach fachowych, opisujących przyszły program, nie zastosowano istniejącego w angielszczyźnie, a dziedziczonego z łaciny rzeczownika servant ‘służący’, tylko stworzono nowe słowo – SERVER – wykorzystując przyrostek -er, tworzący nazwy wykonawców czynności już w klasycznej łacinie. Dzięki temu utworzono nowe pojęcie przeznaczone specjalnie do użytku informatycznego. Gdybyśmy chcieli przetłumaczyć SERWER (tak jak przetłumaczyliśmy angielskie mouse na MYSZKĘ), to chyba najbliższy byłby „służyciel” – bliski znaczeniowo SŁUŻĄCEMU, ale jednak odmienny od niego.